

ministeriet, medens Ministeriet nu har tre, af hvilke den ene tillige er Overføleldirecteur for Borger- og Almueskolevæsenet (see Beskjendtgjørelse af 2den April 1855), og det altsaa forudsættes, at de tre Departementer skulle sammentrages til tvende, henlede Opmærksomheden paa, at dette Forhold i Marts 1858 har været gjort til Gjenstand for særlig Brevvevling imellem Indenrigsministeriet og Kirke- og Undervisningsministeriet. Under denne fandt Kirke- og Undervisningsministeriet vel Foranstaltningen ubørlig for selve Ministeriets Vedkommende, hvorimod Ministeriet dog ikke kunde ansee det muligt at forene Overføleldirecteur Embedet med en Departementschefs Embede, saa at der i saa Fald maatte søges tilveiebragt en egen Gage for en Overføleldirecteur. Indenrigsministeriet fandt imidlertid ikke Feie til i det Lovudkast, som da paatænktes Rigsdagen forelagt, at optage Gagen for det større Antal Departementschefer end i det Rigsdagen først forelagte Lovudkast, men overlod til Kirke- og Undervisningsministeriet, hvorvidt Samme i det Lovudkast, som skulde forelægges om de under Kirke- og Undervisningsministeriet foreterende Embedsmænd, vilde optage Forslag om Lønningen til en Overføleldirecteur, hvilken i saa Fald formeentes at burde bestemmes i Lighed med en Departementschefs.

Et saadant Forslag blev imidlertid ikke optaget i det af Kirke- og Undervisningsministeriet forelagte Lovudkast, ligesaa lidt som vi have vedet at give en hertil sigtende Bestemmelse Plads i det reviderede Lovudkast, hvorimod vi have troet, blot at burde henstille dette Punkt til nærmere Overveelse. Forsaavidt der skulde findes tilstrækkelig Anledning til herom at optage et Forslag, antage vi, at dette bør see i Lovudkastet om de under Ministerierne foreterende Embedsmænd, i hvilket da maa tilføies en Paragraph saalydende: „Overføleldirecturen for Borger- og Almueskolevæsenet Lønnes ligesom Departementscheferne under Kongerigets Ministerier“.

København den 16de Januar 1860.

Linde. Penning. Blischfeldt. Repholm.

Bilag Litra A.

Det man med Hensyn til det under Justitsministeriet hørende Personale iøvrigt henviser til den i sin Tid nedsatte Commissions Betænkning og de Motiver, der ledsagede saavel det oprindelige Udcast som det f. N. Rigsdagen forelagte, kan man indskrænke sig til med Hensyn til de nævnte Tillæg og Forandringer, der ere foretagne udenfor dem, der ere foreslaaede af det i Rigsdagens forrige Samling af Folkethinget nedsatte Udvalg, at bemærke Følgende:

ad § 16.

For at de i Fængselvæsenets Tjeneste ansatte Præster ikke altfor hyppigt skulle ombytte denne Stilling med en anden bedre Lønnet, hvad der maatte ansees for meget misligt, navnlig paa Grund af, at nogle personligt Kjendskab til Fangerne og Erfaring i, hvorledes disse skulle omgaaes, er en saa nødvendig Betingelse for, at der med Held skal kunne virkes paa disse, har man fundet det rette, at der tilstaaes Præsten ved Kjøbenhavns civile Arresthus det i Sen foreslaede Alberstillæg; ligesom man ogsaa paa Grund af Ligheden mellem Stillingerne, som hyppigt vil bewirke, at en i dette Embede ansat Præst senere gaaer over til en anden Post i Fængselvæsenets Tjeneste, har troet, at hans Tjenestetid maa regnes ham til gode, dersom han befordres til et andet Præsteembede i Fængselvæsenets Tjeneste.

ad § 17.

Da det af Folkethingets Udvalg var foreslaaet, at den i det forrige Udcast indeholdte §. (17), ved hvilken der forenleste Embeds- og Bestillingsmænd midlertidigt, indtil deres Stillingers endelige Regulering kunde finde Sted, var bestemt personlige Tillæg, skulde udgaae, har man, da det maatte ansees for nødvendigt, at Lønningerne for Pasfkriveren, Pascontrolleuren og Pasfuldmægtigen under Kjøbenhavns Polit i denne Leilighed bestemmes foreslaaet, at Gagerne for disse Embedsmænd ansættes til respective 1200, 700 og 500 Rd., og at der for hver 3 Mars Tjeneste indbringes